

Téma: **Co pro nás Bůh připravuje?**

Vyprávíme podle: Zjevení 1; 21; 22

5. neděle po Trojici

1. MOTIVAČNÍ UVEDENÍ**a) Nejmladší děti**

Jste rádi, že tady můžeme být spolu, zpívat, povídat si? Byly časy, kdy to křesťanům zakazovali, aby se takhle scházeli, zpívali a povídali si o Bohu. To by se nám asi nelíbilo, kdyby nám to někdo zakázal. To bychom byli smutní. Ale stávalo se to. A tehdy také byli křesťané smutní a báli se, aby jim někdo neublížil kvůli tomu, že věří v Pána Boha.

b) Mladší školní věk

Zažili jste, že se někdo někomu posmíval? Kvůli čemu se jedni druhým posmívají? Posmívá se někdo vám? ... Proč? ... Co přitom prožíváme (ponížení, vztek, bezmoc, chuť se vším praštit...) Smál se vám někdy někdo, že chodíte do kostela? Smál se vám někdy někdo, že věříte v Pána Boha? Byly časy, kde se nevěřící lidé křesťanům nejen smáli, ale také jim ubližovali. Některé uvěznil, posílali je do vyhnanství, posílali je dělat těžkou práci, spoustu jich také zabili. Křesťané se museli schovávat. Báli se, aby jim někdo neublížil. Někdy už si také říkali, jestli na ně Pán Bůh nezapomněl, když se jim vede takhle špatně.

c) Starší školní věk

Víte, co to je tyranie? - Když si jeden člověk nebo více lidí usmyslí, že on je ten největší a nejdůležitější a všichni ho musí poslouchat. Jinak jim něco zlého udělá. To můžeme zažít třeba v malém mezi spolužáky. Jeden se naparuje a ubližuje druhým, když ti nedělají přesně to, co si on usmyslí. Ale taková tyranie může být i ve velkém, v nějaké zemi, v nějakém státě. Víte o nějaké zemi, kde vládla nebo vládne tyranie? Jak se v takové zemi asi žije? Takovou tyranii zažili první křesťané v Římské říši. Císař si totiž usmyslel, že on je ten největší a nejdůležitější. Dokonce vyhlásil, že je bůh. A nenáviděl všechny, kteří s tím nesouhlasili. Mohli křesťané souhlasit s tím, že je císař ten nejdůležitější, že je bůh? Nemohli. A dali to najevo. Podle toho se jim také vedlo. Byli vězněni, posíláni do vyhnanství, posíláni dělat těžkou práci, mnoho jich přišlo o život. Museli se schovávat. Báli se, aby jim císař a jeho lidé neublížili. Někdy už si skoro říkali, jestli na ně Pán Bůh nezapomněl, když se jim vede takhle špatně.

2. POZNÁMKY K TEXTU A JEHO KATECHETICKÉMU VYUŽITÍ

- **Pronásledování** - Celé Zjevení Janovo má být povzbuzením pro pronásledovanou církev. Obrazy z 13. kapitoly naznačují, že spis promlouvá konkrétně do doby vlády císaře Domitiana (1-96), kdy byli křesťané v několika provinciích krutě pronásledováni, když odmítli prokazovat požadovanou úctu císaři, protože tím by zapřeli svou víru v Krista. Při výkladu dětem je třeba nějakým způsobem zprostředkovat, že Zjevení mluví do atmosféry strachu a nouze.

- **Bratr Jan** - Vidění se mu dostalo na ostrovu Patmos u pobřeží Malé Asie, kam byl vypovězen. Pocházel pravděpodobně z blízkosti maloasijských sborů, kterým jsou adresovány dopisy v kap. 2-3. Podle pozdější zprávy na Patmu pracoval jako trestanec v dolech. Z biblického svědectví ani z dobových indicí to potvrdit nemůžeme. Přesto je možné propojit Janovo vyhnanství s tématem gulag a koncentračními tábory, které jsou vymyšleny a organizovány totalitními „šelmami“. Příbuzným tématem je šikana, se kterou děti mohou mít zkušenost. Šikana souvisí s tím, že na sebe dotýčný upozorní nějakou „neobvyklostí“. Neobvyklost vyvolává násilnou reakci. Tady lze propojit situaci pronásledování křesťanů, kteří odmítali poklonit se císaři, se zkušeností šikany ze současného života: víra se postaví proti šikaně a snese i utrpení. Významnou Janovou charakteristikou je, že ačkoli se sám nachází v neradostné situaci, je vyhoštěn, vyhnán z domova pro svou víru v Krista, přesto se mu dostává zjevení a píše dopis, kterým povzbuzuje a dodává naději. Starší děti mohou zavzpomínat, kdo všechno byl v biblických vyprávěních vězněn nebo trpěl kvůli Kristu. (Petr, Štěpán, Pavel - také z vězení povzbuzoval)

- Jan zvěstuje **milost a pokoj** od toho, který jest... a od Ježíše Krista (1,). Milosti a pokoje, kterých se čtenářům nedostává od pozemských vládců, se jim dostane od Ježíše Krista, který je **vládce králů země**. Dostat milost a pokoj od Boha je důležitější než být zadobře s pozemskými vládci.

- Kristus, který byl zabit nepřáteli, šel na smrt jako **Beránek** vedený na porážku (Iz 53,7, Zj 5,6), byl vzkříšen a **má klíče od smrti i hrobu** (1,1). Na obraze klíčů je možné srovnat moc světských králů a moc Kristovu. Děti mohou vědět, co znamená mít od něčeho klíče. Nebo od něčeho ztratit klíče! Nebo dojít před zamčené dveře a nemoci dovnitř nebo ven. Je ohromný rozdíl mezi tím, kdo umí dveře jenom zabouchnout, a tím, kdo umí dveře otevřít. Kam nás tyranové zavřou, odtud nás Ježíš pustí zase na svobodu. To, jak tyranové ubližují, může Ježíš znovu napravit.

- Bůh pro nás připravuje celou **novou zemi a nové nebe** (Zj 21) - nové místo pro život, kde nebude nic, čeho by se člověk musel bát. To, co nahání strach, je symbolizováno mořem, které na nové zemi vůbec nebude.

- Bůh **setře každou slzu s očí**. Další místo pro rozhovor: Tečou vám někdy slzy? Proč a kdy? Co to znamená? Děti mohou vzpomenout na to, že jim někdo ublížil, že je něco bolelo; když se loučili s někým, koho mají rádi (možná i úmrtí někoho blízkého?); ale také třeba plakali, když se na ně rodiče zlobili pro nějakou lumpárnu. Setřít slzy s očí znamená konec takových smutných věcí. Když jim rodiče utírají slzy, je to znamení, že už se nemá, nemusí plakat.

- Anděl ukázal Janovi **město**, kde Bůh bude bydlet s námi. Boží přítomnost je východiskem a základem všeho dalšího. Jednotlivé prvky, které k městu patří, mohou být námětem pro krátký rozhovor spíše se staršími dětmi. V jeho průběhu může učitel s dětmi stavět město z jednotlivých prvků vystřižených z papíru.

- **Hradby** - k čemu má město hradby? Ochrana před nepřítelům, bezpečí. Hradby musí mít dobrý základ. Mají dvanáct základních kamenů. Děti mohou vzpomínat, odkud znají číslo dvanáct. Zde se vztahuje na apoštoly, jejichž jména jsou na těch kamelech. Apoštolé jsou tedy jakýmižto patrony bezpečnosti města. Kdo je apoštol? Ten, kdo svědčí o Kristově smrti a vzkříšení. Hradbami proto jako by bylo samo evangelium. To, že Kristus vstal z mrtvých, je zárukou bezpečí pro ty, kteří jsou ve městě.

- **Brány** - aby mohli lidé do toho města přicházet nebo chodit na procházky. Kolik myslíte, že je bran? Jsou na nich také jména: dvanáct synů Jákobových, dvanáct kmenů Izraele - Božího lidu. Kdo vejde branou do toho města a zabydlí se uvnitř, připojuje se k Božímu lidu. Brány jsou do všech světových stran, aby mohli přijít lidé odevšad. Každou bránu však stráží anděl, který vpustí jenom ty, kteří tam patří.

- **Náměstí** - místo, kde se lidé setkávají. Je z ryzího zlata jako z průzračného křišťálu. V našem světě jsou lidé často ochotni pro kus zlata ublížit druhému. Když Jan píše, že náměstí je ze zlata, naznačuje, že prostor pro lidské setkávání bude pro všechny tím nejvzácnějším. Společenství bude mít tu nejvyšší hodnotu. Vlastností křišťálu je, že je čistý a průzračný - v lidském setkávání nebude žádný zlý úmysl, přetvářka, pomlouvání za zády. Bude vládnout upřímnost. Nikdo nebude nic skrývat.

- **Chrám** - možné dětem přeložit jako **kostel**. Bude tam? Nebude potřeba, protože lidé budou Boha chválit a mluvit s ním nejen v kostele jednou týdně, ale pořád a všude. A on také bude pořád s nimi a oni to budou stále vědět a prožívat.

- **Noc** - doba, kdy nechodíme ven, protože je tma a my se bojíme; ta nebude. Proto také brány, které se obvykle na noc zavírají, zůstanou trvale otevřeny.

- **Řeka živé vody** vyvěrá u trůnu Božího a Beránkova - děti vědí, jak nutně člověk potřebuje k životu čistou vodu. Ne všem na zemi se dostává. V novém městě bude pramenit u Božího trůnu. To, co je tak důležité pro náš život, pochází od Boha.

- **Stromová života**, které dozrává dvanáctkrát do roka; je ho tedy dostatek. Je uprostřed města, na náměstí, přístupné všem, ne

někde za plotem. Lidé ho budou jíst společně, budou se o něj dělit.

- **Trůn Boží a Beránkův** - místo, kde je to na první pohled poznat, že vládne Bůh a Beránek. Ne jako tady na zemi, kde to vypadá tak, že největší moc mají pozemští vládci. Tam bude na první pohled zjevné a všem jasné, kdo je nejmocnější a nejdůležitější. Tomu budou všichni sloužit.

- Nová země a nové nebe nejsou pouhým Janovým výmyslem. Poté, co se podaří dešifrovat a zpřístupnit obrazy, kterými je město popisováno, můžeme s dětmi mluvit o tom, nakolik lze město zahlédnout, **zažít už v tomto světě**: když nám někdo setře slzu z očí, když jsme otevření vůči druhým; když nám zvěst o Kristově vzkříšení pomáhá jako hradba proti strachu; když si ceníme setkávání a společenství s druhými; když s druhými jednáme upřímně a bez postranních úmyslů; když víme, že nás Bůh vyslyší, kdekoli k němu budeme volat; když dáme hladovému napít a žíznivému najíst; když věříme, že on je jediným skutečným Pánem našeho světa, apod. To jsou okamžiky, kdy můžeme zahlédnout to, co viděl Jan, a tuto naději předat druhým. Můžeme tu naději dát druhým ochutnat, když zkusíme žít a chovat se k nim, jako bychom žili v tom městě. Tak můžeme povzbudit, když se druhým a třeba ani nám samotným nedaří dobře. Můžeme povzbudit, jako povzbudil Jan.

3. FORMULACE TÉMATU

V tíživé situaci se Janovi dostává zjevení od Boha, které přináší naději pronásledovaným křesťanům. Bůh připravuje nové místo pro život svých vyvolených. Kousek zaslíbeného města můžeme zahlédnout nebo zažít i my a povzbudit tak zoufalující kamarády, bratry a sestry.

4. ÚSKALÍ TEXTU A LINIE PŘÍBĚHU

- Zjevení je kniha nesnadno přístupná. Text je plný obrazů, ke kterým musíme hledat cestu. Popis nového Jeruzaléma není nahodilým výplodem fantazie, ale skrývá závažné teologické motivy. Nejde tedy o to, co my si vysníme, že by v ideálním městě mělo být. Na druhou stranu to, co pro nás Bůh připravuje, souvisí s potřebami a úzkostmi, které v tomto světě máme. Při rozhovoru s dětmi je třeba nalézt, co jsou odůvodněné lidské tužby a co pouhé vymyšlení si.

- Text obsahuje termíny, které nejsou snadno pochopitelné bez dalšího výkladu (Beránek, nový Jeruzalém...). Promyslete, nakolik jim věnovat čas, nebo zda je vynechat či nahradit přístupnějšími.

- Samotný biblický text nenabízí příběh. Nabízí spíše množství prvků, nad kterými je možné vést rozhovor. Tyto prvky nelze stihnout všechny, je třeba vybírat. Nosným tématem jsou však také okolnosti sepsání knihy Zjevení: císař si nárokoval nejvyšší moc a božství (viz motivační uvedení c).

5. OSNOVA VYPRÁVĚNÍ

Starší děti

- I. Bratr Jan ve vyhnanství
- II. Kristus má klíče
- III. Kam nás vede? Popis města
  - a) hradby
  - b) brány
  - c) náměstí
  - d) ...
  - e) nejdůležitější: Bůh sám bude uprostřed
- IV. Můžeme město také zahlédnout?

Nejmenší děti

- I. Motivační uvedení
- II. Jan vyhnán z domova
- III. Lidé, kteří zakazují věřit v Pána Boha a ubližují ostatním, nejsou ti nejdůležitější a nejmocnější, jenom si na to hrají
- IV. Bůh Janovi ukázal, že připravuje nové místo, kde bude on sám uprostřed lidí. Podle toho to v tom městě bude vypadat: nikdo nebude nikomu ubližovat, všichni budou Boha chválit
- V. Co ve městě bude? Náměstí, kde na sebe lidé budou hodnit, budou se zdravít. Čistá voda pro všechny, ovoce pro všechny. Nebudou se muset bát nepřátel ani tmy.

6 A) K PRÁCI S PRACOVNÍM LISTEM

Co už o Janovi vím?

Vyhnán z domova, držen „pod zámekem“ na ostrově, dodával naději.

Co nám Jan zpívá na naši cestu víry?

Můžete se pokusit do písně *A zástup stále přichází a zas jde dál* vymyslet o Janovi další sloku.

Kde se Janova písnička ožívá v bibli?

Kde lidé navzdory nepříznivé situaci povzbuzují. (Pavel ve vězení, Štěpán)

Kde lidé vědí, že skutečným Pánem je Bůh a ne lidé a jejich zbraně.

Moje okénko

Jaký obrázek se bude hodit: Můžete najít obrázky těch, kteří se považují za ty nejdůležitější a hrají si na Boha. Na druhé straně obrázek potřebných, kterým je ubližováno a kteří se mohou těšit z toho, co Jan zvěstuje. Nad jednotlivými obrázky můžeme mluvit o tom, proč je pro koho asi důležitá naděje, o které Jan mluví.

Můžete použít také obrázky měst a ulic. Ulice chudé a špinavé, ale také domy luxusní, moderní. Lze je srovnat s tím, o čem mluví Jan? (V chudých a zašlých ulicích na sebe lidé mohou být hodnější než mezi luxusními domy a věžáky ze skla a oceli, byt se lesknou sebevíc.)

Co mě v příběhu oslovilo? Za co bych chtěl prosit?

Vhodná je přímiluva za ty, kteří vládnu i za ty, kteří jsou utlačováni. Můžete připomenout prosbu „přijď království tvé“. Prosit můžeme za naše město nebo obec, aby se co nejlépe podobalo tomu, které pro nás Bůh chystá.

6. B) K PRÁCI S POSTAVIČKAMI

Namalujte nebo vyberte - nejlépe po vyprávění i práci s pracovním listem - s dětmi jednu z postav, která podle nich nejlépe charakterizuje Jana. Obkreslete, vybarvěte a dokreslete výraz ve tváři, či všelijak jinak ozdobte, vystřihněte a zavěste do řady svědků za poslední postavu. K Janovi můžete symbolicky dokreslit ostrůvek, na kterém se nachází, případně může rukou ukazovat na obraz města.

6. C) TIP NA AKCI

V průběhu výkladu můžete stavět město z jednotlivých prvků, o kterých biblický text mluví. Hradby, brány, náměstí, stromy atd. mohou být vystřiženy z papíru nebo můžete stavět město z kostek. Až bude město hotovo, můžete ho použít k opakování, co jednotlivé prvky znamenají a jak je můžeme zahlédnout v našem životě.

6. D) PODNĚTY K ROZHOVORU

- Bylo to v naší zemi vždycky snadné, být křesťanem a chodit do kostela?

- Je dnes něco, co klade překážky naší víře v Boha a našemu chování do společenství věřících?

- Znáte nějakou postavu z dějin, která povzbuzovala, i když byla ve vyhnanství, vězení nebo čekala na smrt? (Hus, Komenský, Bonhoeffer)

- Co vás povzbudí, když jste smutní? Čím umíte udělat druhým radost?

7. LITURGICKÝ RÁMEC

Vstupní verš: Ž 22, 2 -21:

Nebud' mi vzdálen, Hospodine, má sílo, pospěš mi na pomoc! Vysvobod' mou duši od meče, chraň jedině, co mám, před psí tlapou; zachraň mě ze lví tlamy, před rohy jednorozců! - A tys mi odpověď.

Písňe:

průvodní:

Ostnatý drát duši svírá:

Kdo je Pánem? Ježíš nebo císařpán?

O naději Jan nám zpívá

že k Městu zástup putuje, jež září nám.

(nápěv Marie má dítě, S 1 1)

Čekám na to stále (S 35), Já jdu tam do Boží země (S 97), Ostratej drát (S 1), Nová země (223), Ó hled' jak nádherné město (S 226), Králů král (S 236), Zjevení 21 (S 26), V nebi je trůn (S 36), Přímiluvný zpěv (S 3 7, BTS), Pane Bože, prosíme tě (BTS 32), Jednou bude všechno jiné (BTS 9), Má duše Boha velebí (D 627, BTS 29), Písnička díků (BTS 1)

Čtení: Zj 21,1-12-1 ; 22,1-5

8. VYPRÁVĚNÍ

I. ÚVOD

viz motivační uvedení.

II. BRATR JAN VE VYHNANSTVÍ

Také bratr Jan věřil v Boha a Pána Ježíše. Patřil do jednoho ze sborů v Malé Asii, snad v Efezu. Tam byl doma, tam měl přátele, bratry a sestry, se kterými se vzájemně navštěvovali, povídali si, modlili se, chválili Pána Ježíše písněmi. Vyprávěli si, co Ježíš pro lidi udělal. Tam bylo Janovi dobře.

Přišli však císařovi lidé a začali přikazovat: „Takhle to nejde. Jediný pán a bůh na světě je císař.“ A jestli to prý bratr Jan nechce uznat, ať jde pryč! Že ho tam nechtějí. Mohl Jan zapomenout na Pána Ježíše a klanět se namyšlenému císaři? Nebo dokonce přinést oběť na oltář u císařovy sochy? (Ne!) Císařovi lidé ho proto vyhnali. Musel odejít na ostrov Patmos. Tam byl jako ve vězení. Kdyby z ostrova odešel, císařovi lidé by ho vypátrali a tvrdě by ho potrestali.

III. KRISTUS MÁ KLÍČE

To víte, Janovi to bylo líto, že nemůže být se svými milými a společně s nimi sloužit Pánu Bohu. Přátelé byli najednou daleko. Janovi pak někdy připadalo, že i Pán Bůh a Ježíš jsou daleko. Co myslíte, mohl být Bůh s Janem i na ostrově Patmos? (Ano!) Bůh Janovi na ostrově dokonce ukázal, jaké úžasné věci chystá pro všechny, kteří jsou pro víru v Boha pronásledováni nebo vyhnáni z domova.

Jednou v neděli, to je den, kdy křesťané slaví Ježíšovo vzkříšení, Jan vzpomínal, jaká mívají ve sboru, který musel opustit, hezká shromáždění. A místo toho, co by spolu s nimi oslavoval Pána Boha, on teď musí být tady na ostrově Patmos.

Tu se mu Ježíš Kristus ukázal a řekl mu: „Neboj se!“ I když jsou na světě císařové, kteří se napařují, kteří vyžadují naprostou poslušnost, i když ti císařové škodí všem, kdo se jim neklaní, já jsem od začátku až do konce pořád ten nejmocnější a nejdůležitější. Ty jsi tam na tom ostrově jako ve vězení, jakoby pod zámekem. Ale neboj se! Já Ježíš mám klíče! Ježíš má klíče od každého vězení, od každých dveří.

Od čeho je možné mít klíče? Můžou být klíče od bytu, od domu, klíče od vězeňské cely. Jaké to je, když člověk klíče nemá? Nebo když se k sobě lidé nechovají hezky, když se musí jeden druhého bát, je to jako kdyby byli ve vězení. Stalo se vám někdy, že jste se s někým poprali nebo pohádali, a pak jako by mezi vámi byly obrovské zamčené dveře? Že jste se nemohli k tomu druhému dostat, přiblížit a zase skamarádit?

Od každého takového vězení má Ježíš klíče. On má klíče dokonce i od hrobu! Je nějaké děsivější místo, kde může člověk skončit, než hrob? Sotva. I od toho má Ježíš klíče! Proto je jisté, že i když se císař vzteká a chce křesťany někam zavřít, třeba do vězení, na ostrov nebo dokonce je zabít a zavřít do hrobu, Ježíš nás odevšad může pustit na svobodu.

IV. KAM NÁS VEDE?

No jo, ale co pak, když nám Ježíš odemkne? Co dělat, když nám spadnou pouta z rukou? Když nás pustí z vězení nebo dokonce z hrobu ven? Budeme jen tak bloudit po potměném světě? Ne! Ježíš pro nás připravuje něco úplně nového: novou zemi i nové nebe, nové místo, kde budeme žít *v radosti s Pánem Bohem* a kde se nebudeme muset ničeho bát. Ježíš nám setře každou slzu z očí. Už nebude potřeba plakat. Všechno, kvůli čemu jsme dříve ronili slzy, bude možné hodit za hlavu.

Ježíš pro nás připravuje celé nové město. To město ukázal bratru Janovi, aby o něm pověděl všem věřícím. To město bude mít silné a pevné hradby, aby nám žádný nepřítel nemohl uškodit. Bude mít *dvanáct velikých bran*. Na těch branách budou napsána jména Jákobových synů. (Vzpomenete si na nějakého z nich?) Tihle Jákobovi synové a jejich potomci tvořili Izrael, Boží lid. Jejich jména jsou na branách napsána na znamení, že kdo tou branou prochází dovnitř, přidává se k Božímu lidu. Přidává se k Izraeli, o který se Hospodin vždy tak trpělivě a věrně staral. Do města budou moci přijít lidé *ze všech světových stran*, z celého světa. U každé brány však bude anděl. On dohlédne na to, aby vešli jen ti, co tam patří: ti, kteří svěřili svůj život Ježíšovi. Ti, kdo se spolehli na Pána Boha a ne na nějakého císaře.

V tom městě bude krásné náměstí. Píše se, že bude ze zlata nebo jako z průzračného křišťálu. Lidé se budou na náměstí potkávat, budou se přátelsky zdravít, budou na sebe hodnit. To, že mohou být spolu, pro ně bude cennější než zlato. Budou k sobě upřímní, nebudou nic skrývat. Proto se píše, že náměstí bude jako z průzračného křišťálu. *Lidské setkávání* bude čisté, bez zlých úmyslů, přetvářky a pomlouvání. Jaký ohromný rozdíl je to proti městům, kde si lidé škodí a kde se vzájemně pomlouvají. V tomhle městě se křesťané nemusí bát o své bezpečí. Tady všechen strach zmizí.

Na tom náměstí budou také stromy, které ponosou dost ovoce pro všechny. To ovoce nebude někde za plotem, ale všichni se o něho budou s radostí dělit. Také *čisté vody* bude dostatek, aby nikdo neměl žízeň.

Co myslíte, bude v takovém městě *kostel*? Bude potřeba? (Ne!) Lidé nebudou Boha chválit jen jednou týdně v kostele, ale pořád a všude! On bude pořád s nimi a oni na to nikdy nezapomenou.

BRATR JAN

Na náměstí bude *Boží trůn*. To bude znamení, že v tomhle městě nevládne nějaký zlý císař nebo král. V tomhle městě vládne Bůh a Ježíš. Všichni to budou vidět, všem to bude jasné. A budou za to Boha chválit.

V. MŮŽEME NOVÉ MĚSTO TAKÉ ZAHLÉDNOUT?

Co myslíte, můžeme také někdy uvidět to, co viděl Jan? Třeba je to možné! Můžeme zkusit žít, jako bychom byli v tom městě: Když se spolehne na Boží ochranu a náš strach zmizí. Když jsme na ostatní lidi hodní, upřímní a radujeme se, že jsou blízko. Nebo třeba když se podělíme o jídlo s někým, kdo má hlad. V takových chvílích jako kdybychom byli v tom městě, kde je lidem spolu dobře. Jako kdybychom tam pozvali i své kamarády. To můžeme díky Ježíšovi, který svým klíčem odemkne všechna vězení, dveře a závory, které nám brání žít v radosti s Pánem Bohem i našimi blízkými. Můžeme pak vidět, že město, o kterém Jan mluví, začíná už tady mezi námi. Když je Bůh s námi, můžeme mít radost, jako bychom už teď v tom novém městě bydleli. O tu radost se můžeme podělit, jako to učinil svým dopisem bratr Jan.

9. MODLITBA

Pane Ježíši Kriste, ty jsi mocnější než všichni namyšlení siláci v tomhle světě. Děkujeme ti za ochranu a péči, kterou nám dáváš. Díky tobě se nemusíme bát ničeho zlého. Prosíme, ať to, co pro nás připravuješ, smíme vidět a zažít už teď. Pomáhej, ať umíme být na sebe navzájem hodní. Ať na to nezapomínáme, že ty jsi Pánem celého světa. Amen